

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 15Csp/240/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7917210453
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Petrová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2020:7917210453.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou Mgr. Vierou Petrovou v v právnej veci žalobcu: Q. V., K.. XX.XX.XXXX, O. V. J. XXX/X, P., práv. zast. JUDr. Petrom Vachanom, advokátom, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, o určenie, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.08.2010, uzavretá medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného, je bezúročná a bez poplatkov.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka, uvedená v článku III bod 5 Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.08.2010, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným v znení: „Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú dohodu o zrážkach zo mzdy podľa §551 zákona č. 40/1964 Zbierky (Občiansky zákonník), ktorá je zabezpečením pohľadávky banky vzniknutej zo ZU, v súlade s článkom IV bod 4.8 OP pre úver.“ je ako neprijateľná zmluvná podmienka, neplatná.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka, uvedená v článku III bod 7 Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.08.2010, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou, uvedenou v článku X druhej časti všeobecných obchodných podmienok. Klient berie na vedomie, že rozhodnutie rozhodcovského súdu je konečné a záväzné a jeho zrušenia žalobou na súde sa môže domáhať len z dôvodov vymedzených v zákone č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.“ je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná.

IV. Konanie o žalobe žalovaného o zaplatenie 6.029,12 Eur s príslušenstvom zastavuje.

V. Žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 03.07.2017 sa žalobkyňa voči pôvodnému žalovanému, spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o., Bratislava, domáhala určenia, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04. 08. 2010 je bezúročná a bez poplatkov, že zmluvná podmienka uvedená v čl. 3 bod 5 zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04. 08. 2010, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným v znení: „Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník), ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s čl. 4, bod 4.8 OP pre úver.“, je ako neprijateľná zmluvná podmienka, neplatná. Ďalej žiadala, aby súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v čl. 3 bod 7 zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.08.2010, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným v znení: „Zmluvné strany sa dohodli,

že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10, II. Časti Všeobecných zmluvných podmienok. Klient berie na vedomie, že rozhodnutie rozhodcovského súdu je konečné a záväzné a jeho zrušenie žalobou na súde sa môže domáhať len z dôvodov vymedzených v zákone č. 244/2020 Z.z. o rozhodcovskom konaní.“, je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná.

2. Žalobu odôvodnila tým, že právny predchodca žalovaného a žalobkyňa dňa 04.08.2010 uzatvorili Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 6.800,-Eur, ktorý sa zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach v sume 170,07 Eur s dátumom konečnej splatnosti 09.06.2016. Táto Zmluva o úvere neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to najmä: druh spotrebiteľského úveru, adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. V zmluve nie je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, celkovú výšku úveru, obsahuje nesprávne vypočítanú RPMN, kde v rámci výpočtu nebolo zohľadnené poisťné plnenie, ktoré predstavuje položku v rámci celkových nákladov a ktoré je potrebné zahrnúť do výpočtu RPMN. Podľa názoru žalobkyne zmluva o úvere obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku Dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá je zakotvená priamo v zmluve o úvere, konkrétne čl. 3 bod 5. V danom prípade Dohoda o zrážkach zo mzdy nebola vypracovaná na samostatnom dokumente, samotné zmluvné ustanovenie bod 4 nebolo individuálne dojednané. Uvedené ustanovenie podpisom zmluvy o úvere vopred, bez možnosti odmietnutia, núti spotrebiteľa, v pozícii dlžníka, pristúpiť aj k dohode o zrážkach zo mzdy. Dlžník tak svojím podpisom mohol len vopred naformulované ustanovenia dohody o zrážkach zo mzdy akceptovať ako celok, nebola mu daná možnosť ich odmietnuť. Spotrebiteľ nemal možnosť prejaviť svoju slobodnú vôľu ohľadom dohody o zrážkach zo mzdy. Takúto zmluvnú podmienku rozhodne nemožno považovať za individuálne dojednanú a preto je podľa názoru žalobkyne v zmysle Občianskeho zákonníka neplatná. Ďalej tvrdila, že z ust. § 551 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dohoda o zrážkach zo mzdy musí mať písomnú formu a zároveň v nej musí byť vyjadrený súhlas dlžníka s vykonaním zrážok z jeho mzdy, ako aj rozsah vykonaných zrážok. Dohoda nadobúda účinnosť až po tom, ako veriteľova pohľadávka bude zročná. Zrážky možno teda vykonať až po zročnosti veriteľovej pohľadávky. Žalobkyňa zastáva názor, že dohodou o zrážkach zo mzdy nie je možné zabezpečiť budúcu pohľadávku a preto je táto v rozpore s ustanovením § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako aj z dôvodu, že sa v neprospech spotrebiteľa odchyľujú od ustanovenia § 551 Občianskeho zákonníka, ustanovenia § 53 ods. 1 a ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. Zabezpečenie záväzku vopred uzavretou dohodou o zrážkach zo mzdy je teda len neprimeranou požiadavkou veriteľa, keď viacnásobne a bez akéhokoľvek obmedzenia chce disponovať s príjmom dlžníka. Žalobkyňa uviedla, že v danom prípade sa jedná o štandardnú spotrebiteľskú zmluvu, ktorá musí obsahovať zákonné obligatórne náležitosti v súlade so zák. č. 129/2010 Z. z., pričom je nesporné, že žalovaný takýmto spôsobom obchádza zákon a z tohto dôvodu je táto zmluva neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Keďže je neplatný základný právny vzťah, teda úverová zmluva, nemôže byť platný ani zabezpečovací inštitút, teda dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, ktorá ma akcesorický charakter k základnej (úverovej) zmluve. Dôsledkom neplatnosti zmluvy je to, že zmluvné strany si majú vrátiť to, čo si navzájom plnili, pričom totožný záver by vyplynul aj zo skutočnosti, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti (druh spotrebiteľského úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia), čo predstavuje iba základné obligatórne náležitosti v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z. v platnom znení a z týchto dôvodov by bol úver bezúročný a bezpoplatkový, pričom dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá sa nevzťahuje len na istinu úveru, je preto v rozpore so zákonom (§ 39 OZ), keďže zabezpečuje aj neexistujúcu pohľadávku a preto je aj z tohto dôvodu neplatná. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku je nutné považovať aj ustanovenie článku 3 bod. 7 zmluvy o úvere. Predmetná rozhodcovská doložka nebola so žalobkyňou, ako spotrebiteľom, osobitne individuálne vyjednaná, čo vyplýva aj z jej zaradenia do záverečných ustanovení zmluvy o úvere. Pri podpise úverovej zmluvy žalobkyňa, ako spotrebiteľ, nemala možnosť sa s touto podmienkou individuálne oboznámiť. Záverečné ustanovenia zmluvy o úvere v danom prípade predstavujú kompaktný, vopred pripravený celok upravujúci podmienky úverového vzťahu, jeho vznik, zánik, práva a povinnosti zmluvných strán, pričom rozhodcovská doložka je súčasťou týchto úverových podmienok. Žalobkyňa mohla teda svojím podpisom túto rozhodcovskú doložku obsiahnutú v záverečných ustanoveniach úverovej zmluvy ako celok akceptovať, alebo ju odmietnuť. Nemala

možnosť prejavíť svoju slobodnú vôľu len ohľadom rozhodcovského konania resp. rozhodcovskej doložky, takáto zmluvná podmienka rozhodne nie je dojednaná individuálne a v zmysle Občianskeho zákonníka je neplatná. Rozhodcovskú doložku žalobkyňa považuje za absolútne neplatnú v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka aj z dôvodu, že rozhodcovská doložka jej nedáva možnosť výberu medzi rozhodcovským konaním a konaním pred všeobecným súdom. Žalobkyňa naliehavý právny záujem na určení, že poskytnuté úvery sú bezúročné a bez poplatkov odôvodnila tým, že žalovaná v pozícii spotrebiteľa sa domáha ochrany svojich práv v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2017 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Poukázala na rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 24.01.2017, sp. zn. KSTN/6Co/107/2016.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení, ktoré súdu doručil dňa 09.10.2017 namietal nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného, keďže s pôvodným veriteľom tvoria nerozlučné procesné spoločenstvo, nakoľko túto podmienku používa v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Žalovaný je toho názoru, že žalobkyňa na určení zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov nemá naliehavý právny záujem. Ustanovenie § 137 písm. c) CSP pripúšťa určovacie žaloby len vo vzťahu k právam (už nie právnym vzťahom ako § 80 písm. c) CSP) a vo vzťahu k právnym skutočnostiam len v prípade, ak to predpokladá osobitný predpis. Zmluva a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť, sú právnymi skutočnosťami v zmysle § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pri určení právnej skutočnosti hovorí rozsudok o tom, čo bolo v minulosti, nie však nevyhnutne o tom, čo je v prítomnosti. Z týchto dôvodov nová právna úprava CSP pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že to vyplýva z osobitného predpisu. Poukázal na to, že žalobkyni nebola do dnešného dňa právnymi predchodcami žalovaného od momentu postúpenia pohľadávky zrazená žiadna suma prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy a preto žalovaný nechápe, z akého dôvodu žalobkyňa žiada súd, aby jej poskytol ochranu. Čo sa týka tvrdenia žalobkyne, že zmluva o úvere neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch žalovaný uviedol, že pokiaľ ide o druh spotrebiteľského úveru, táto informácia vyplýva priamo zo zmluvy o úvere, pričom je jasné, že išlo o spotrebný úver s názvom „Dostupná pôžička - šikovná rezerva“. Pokiaľ ide o adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, tak tento údaj je uvedený v obchodných podmienkach a to v článku 11 bod. 11.3 v ktorom sa uvádza, že postup pri podaní reklamácií, vyplývajúcich zo ZoÚ alebo súvisiacich s ZoÚ, upravuje reklamačný poriadok Banky, ktorý je prístupný na Obchodnom mieste. Túto námietku žalobkyne je potrebné považovať za účelovú a tendenčnú, pričom ak by žalobkyňa chcela skutočne uplatniť reklamáciu, mohla navštíviť ktorúkoľvek pobočku Poštovej banky, a.s. V súvislosti s počtom, termínmi splátok a istiny žalovaný upozornil na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíroovej. Za týchto okolností je potrebné odpovedať na tretiu a štvrtú otázku tak, že článok 10 ods. 2 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Žalovaný preto žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu, uplatnil si trovy konania. Súčasne si žalobou uplatnil voči žalobkyni nárok na zaplatenie istiny vo výške 6.029,12 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 6.029,12 Eur, odo dňa doručenia žaloby na Okresný súd Trebišov až do zaplatenia.

4. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení (replike), doručenom súdu dňa 23.10.2017, zotrvala na svojich doterajších tvrdeniach. Uviedla, že námietka o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie len s poukazom na ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka je nedôvodná. Ak právny predchodca žalovaného postúpil pohľadávku na žalovaného, túto postúpil ako celok, spolu so všetkými právami a povinnosťami vyplývajúcimi zo Zmluvy, t. j. žalovaný sa stal v zmysle ust. § 52 a nasl. dodávateľom. Ak by súd určil niektorú zo zmluvných podmienok za neprijateľnú, pre žalovaného, ako dodávateľa by to znamenalo, že by na základe takéhoto rozsudku nemohol uplatňovať zrážky zo mzdy titulom neprijateľnej dohody o zrážkach zo mzdy resp. iniciovať rozhodcovské konanie na podklade neprijateľnej rozhodcovskej zmluvy. Pre právneho predchodcu žalovaného nemôžu vyplynúť z prebiehajúceho konania žiadne povinnosti, nakoľko už nie je účastníkom daného zmluvného vzťahu. Námietku žalovaného o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie považuje žalobkyňa za právne irelevantnú. Určovacia žaloba je jediným nástrojom, vďaka ktorému môže nastať stav právnej istoty v právnom vzťahu medzi ňou a žalovaným. Žalobkyňa v tejto súvislosti poukázala na rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 9Co/309/2014 zo dňa 25.05.2017. Ak zákonodarca v zákone priamo zakotvil sankciu pre veriteľa, ktorý nesplní povinnosti stanovené zákonom č. 129/2010 Z.z. a v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky obligatórne náležitosti, musí byť na druhej strane dlžníkovi - spotrebiteľovi poskytnutá adekvátne ochrana a tomu

zodpovedajúci právny nástroj, aby sa mohol tohto porušenia domáhať. Ďalej žalobkyňa uvádza, že je nepochybné, že v zmluve o úvere absentujú obligatórne náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z o spotrebiteľských úveroch, pričom poukazuje na výklad smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES v rozhodnutí vo veci C-42/15.

5. Žalovaný v následnom písomnom vyjadrení (duplike), ktoré doručil súdu 06.12.2017 zotrval na svojej argumentácii a žiadal žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietnuť a zároveň žalobkyňu zaviazat' na zaplatenie sumy 6.029,12 Eur s príslušenstvom.

6. Podaním doručeným súdu dňa 13.04.2018 (č.l. 139 spisu) žalovaný, prostredníctvom právneho zástupcu, zbral žalobu voči žalobkyne v časti zaplatenia sumy 220,31 Eur späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. .

7. Súd v prejednávanej veci nariadil pojednávania v dňoch 06.12.2017, 12.09.2018, 26.10.2018, 17.01.2019 a na deň 27.03.2020, ktoré boli odročené bez meritórneho rozhodnutia. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 17.06.2020 v neprítomnosti žalovaného žalobkyne a právneho zástupcu žalobkyne, ktorí opakovane žiadali svoju neúčast' ospravedlniť a vec prejednať a rozhodnúť v ich neprítomnosti. Súd postupoval v súlade s ustanovením § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“), vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.08.2010, návrhom na uzavretie splátkového kalendára zo dňa 29.05.2017, kalkulačkou pre výpočet RPMN, výpisom z aktuálneho stavu úveru ku dňu 30.11.2014, vzájomnou žalobou zo dňa 29.09.2017, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 2/2014, Obchodnými podmienkami pre úver, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Uznesením Okresného súdu Košice I. sp. zn. 31OdK/471/2018-22 zo dňa 03.12.2018 a ďalšími listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise.

9. Z predloženej úverovej zmluvy súd zistil, že právny predchodca žalovaného, Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava uzatvoril dňa 04.08.2010 so žalobkyňou zmluvu o úvere „Skonsolidujte si svoje pôžičky“, na základe ktorej právny predchodca žalovaného poskytol žalobkyne úver vo výške 6.800,- Eur, ktorý mala žalobkyňa splácať pri výške mesačnej splátky 170,07 Eur, pri výške úrokovej sadzby 19 % p. a., pri RPMN banky v 20,74%, pri dátume 1. splátky: 09.09.2010, pri dátume každej splátky k 9. dňu v mesiaci, pri RPMN 20,74%, pri dátume konečnej splatnosti úveru 09.08.2018, v počte mesačných splátok 70 a za ďalších podmienok uvedených v zmluve.

10. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 08.12.2014, bola predmetná pohľadávka zo zmluvy voči žalobkyne so všetkými právami s ňou spojenými postúpená na z Poštovej banky, a.s., ako postupcu, na spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, ako postupníka (č.l. 48 a násl. spisu). Následnou Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 09.12.2014 bola predmetná pohľadávka postúpená z BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, ako postupcu na spoločnosť PRO CIVITAS, s.r.o. ako postupníka. Na základe Zmluvy o zlúčení došlo dňa 09.08.2017 k zlúčeniu spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o. a spoločnosti BENCONT COLLECTION, a.s., ktorá sa stala novým veriteľom. Postúpenie bolo žalobkyne oznámené listom.

11. Uznesením zo dňa 10.10.2017, sp. zn. 15Csp/240/2017-21 súd rozhodol, že v konaní pokračuje na strane žalovaného s právnym nástupcom, spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692.

12. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku ňu 04.08.2010, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“); spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 9 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

s) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

- t) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- w) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- x) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej splátky spotrebiteľa nevedú k okamžitej zodpovedajúcej amortizácii celkovej výšky úveru, ale v období a za podmienok ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v inej zmluve sa použijú na vytvorenie kapitálu, je veriteľ povinný zrozumiteľne a stručne uviesť, či použitie takto vytvoreného kapitálu zaručuje splatenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru čerpaného na jej základe. Amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona. Veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon. Veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon. Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona 18a) alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.
- y) Veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa o tom, že nedošlo k splateniu splátky zo spotrebiteľského úveru v lehote jej splatnosti písomne alebo formou krátkej textovej správy (SMS), a to najneskôr do 15 dní odo dňa splatnosti tejto splátky zo spotrebiteľského úveru.

15. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

16. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

17. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

20. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou námietky žalovaného týkajúcej sa jeho pasívnej legitímácie. V súvislosti s námietkou žalovaného o nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie v spore, podľa ktorej by na strane žalovaného mal byť popri ňom žalovaným aj jeho právny predchodca (Poštová banka a.s.), ktorý koncipoval znenie oboch spotrebiteľských zmlúv a teda podľa žalovaného tvoria spolu na žalovanej strane tzv. „nútené procesné spoločenstvo“, okresný súd podotýka, že tak, ako to vyplýva aj z odbornej literatúry, ktorej sa žalovaný v tejto spojitosti dovoľáva, predpokladom existencie núteného procesného spoločenstva viacerých subjektov, je ich hmotnoprávna spriaznenosť, resp. zainteresovanosť na tom istom hmotnoprávnom úkone, ktorý je predmetom sporu. Inými slovami, iba subjekty, ktoré by boli súčasne účastné právneho úkonu na jednej a tej istej z jeho zmluvných strán, môžu v prípade vzniku sporu z tohto hmotnoprávneho úkonu vzniknutého vytvoriť nerozlučné procesné spoločenstvo. V danom prípade sa však nejedná o takýto prípad, pretože žalovaný nebol spolu s jeho právnym predchodcom účastníkom uzavretia úverovej zmluvy so žalobkyňou a žalovaný len titulom postúpenia mu pohľadávky jeho právneho predchodcu vstúpil v plnom rozsahu do právneho statusu svojho právneho predchodcu so všetkými jeho právami a povinnosťami. Aj v literatúre na ktorú žalovaný poukazuje je uvedené, že cit. „... existencia spoločenstva je v tomto prípade vynútená hmotnoprávnou úpravou. V prípade žaloby o neplatnosť právneho úkonu sa vyžaduje, aby na strane žalovaných ako nútené procesné spoločenstvo vystupovali všetci účastníci dotknutého právneho úkonu.“ Vzhľadom k uvedenému súd námietku žalovaného o nedostatku jeho pasívnej legitímácie vyhodnotil ako nedôvodnú.

21. Súd Zmluvu o úvere uzatvorenú dňa 04.08.2010 medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobkyňou vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a zároveň ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch.

22. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného v súvislosti s počtom, termínmi splátok a istiny, ktorá skutočnosť bola riešená v rozhodnutí Súdneho dvora EÚ vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíroovej. V zmysle citovaného rozhodnutia, článok 10 ods. 2 Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum týchto splátok. O správnosti tohto výkladu svedčí i početná judikatúra.

23. Treba poukázať na nespornú skutočnosť, že zmluva uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným, resp. jeho právnym predchodcom zo dňa 04.08.2010 má spotrebiteľský charakter vzhľadom k tomu, že v právnom vzťahu založenom uvedenou zmluvou vystupovala žalobkyňa ako spotrebiteľ, ktorá čerpaním úveru uspokojovala svoje osobné potreby a žalovaný, resp. jeho právny predchodca, vystupoval ako podnikateľ, ktorý úverovú službu poskytoval. Spotrebiteľský charakter zmluvy je daný aj tým, že sa jednalo o zmluvu vopred pripravenú a naformulovanú na predtlačenej tlačive bez možnosti zasiahnuť do jej znenia žalobkyňou, ktorá úver žiadala. Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú normy Občianskeho zákonníka, aj keby sa mali inak použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (Rozsudok NS ST z 21. Apríla 2015 sp. zn. 3MCdo 14/2014). Preto na posúdenie daného záväzkového vzťahu súd aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, i ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na ustanovenia § 9 a 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa názoru súdu je zmluva, ktorú uzatvorila žalobkyňa a právny predchodca žalovaného dňa 04.08.2010 bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje údaj podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) a to celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ

zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť totiž v zmluve nie je uvedená vôbec. V zmluve sa len konštatuje, čo tvorí celkovú čiastku. Pričom tento údaj, t.j. celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť v zmluve jednoznačne uvedená, podľa znenia zákona vypočítaná. Zo znenia zmluvy je tak zrejmé, že v zmluve sa nenachádza jednoznačný údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Údaje v zmluve o tom, čo všetko má spotrebiteľ zaplatiť a čo predstavuje celkovú čiastku nemožno považovať za údaj o celkovej čiastke i z toho dôvodu vzhľadom na ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej súd uvádza, že v zmluve je uvedená len suma celkových nákladov 4.526,95 Eur, pričom z údajov platných v čase zmluvy je suma celkových nákladov uvedená nesprávne, pretože pri dohodnutej výške mesačnej splátky 170,07 Eur a pri ich počte uvedenom zmluve 70 splátok vychádza výška nákladov (70 splátok x 170,07Eur/á splátka = 11.904,90 Eur - 6.800,-Eur úver) 5.104,90 Eur a nie 4.526,95 Eur ako je v zmluve uvedené. Zo znenia zmluvy vyplýva, že v zmluve sa nachádza predformulovaný text o poistení schopnosti splácať úver, no zmluva vôbec nepredpokladá odmietnutie poistenia ako takého. V časti (2) Žiadosť o poskytnutie úveru poistenie schopnosti splácať úver, má veriteľ naformulovaný text o tom, že dlžník vyhlasuje, že spĺňa podmienky pre vznik poistenia. Pokiaľ tvorilo výšku splátky i poistné pri základnom súbore poistenia, malo byť toto poistné nevyhnutne ako také zahrnuté pre účely výpočtu celkovej čiastky nákladov spojených s úverom. Všetky tieto okolnosti (predformulovaný text zmluvy bez možnosti odmietnutia, výška poistného ako poplatku uvedená v sadzobníku veriteľa) nasvedčujú tomu, že poistenie uzavreté veriteľom nie je osobitnou službou poskytnutou dlžníkovi, ale bolo vecou obchodných nákladov samotného veriteľa. Z vedeného vyplýva, že dohoda o poplatku za poistenie schopnosti splácať úver - základný súbor poistenia, uvedený v základných parametroch zmluvy o úvere, bolo podmienkou uzatvorenia zmluvy a žalobkyňa musela podpísať aj dojednanie o poistnom, ak chcela úver získať. Práve preto bolo nevyhnutné náklady na poistenie zahrnúť do celkových nákladov spotrebiteľa, pretože to bolo podmienkou toho, aby žalobkyňa získala spotrebiteľský úver, resp. aby ho získala za ponúkaných podmienok. Vychádzajúc z výšky celkových nákladov úveru a výšky RPMN uvedenej v zmluve vyplýva, že suma poplatku spojená s poistením schopnosti splácať úver dojednaného na dobu 70 mesiacov do nákladov zahrnutá nebola a preto aj výška RPMN bola vypočítaná nesprávne. S poukazom na vyššie uvedené dospel preto súd k záveru, že z toho dôvodu je predmetný spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v žalobe napadnutej úverovej zmluve je obligatórny údaj nesprávny, je v neprospech spotrebiteľa, čím je priemernému spotrebiteľovi poskytnutý klamlivý údaj o celkovej sume „preplatenia“ úveru, čo spôsobuje, že veriteľ nemôže požadovať úroky a poplatky.

24. K námietke žalovaného o nedostatku naliehavého právneho záujmu na určení úveru za bezúročný a bez poplatkov súd uvádza, že naliehavý právny záujem je daný, pretože len určovacou žalobou sa môže odstrániť stav neistoty, v ktorom sa žalobkyňa nachádza, pretože len deklarovým vyslovením bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru môže argumentovať žalobkyňa voči žalovanému. Žalobkyňa a jej majetková sféra je v ohrození a preto žalobkyňa v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami a nekalými obchodnými praktikami v spotrebiteľských zmluvách, z čoho vyplýva naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Tento výklad je v súlade s judikatúrou súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany.

25. Súd preto v časti, v ktorej sa žalobkyňa domáhala určenia, že zmluva o úvere je č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.08.2010 uzatvorená medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného je bezúročná a bez poplatkov, vyhovel.

26. Žalobkyňa sa ďalej domáhala určenia, že zmluvná podmienka uvedená v čl. v čl. 3 bod 5 zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04. 08. 2010, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným v znení: „Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník), ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s čl. 4, bod 4.8 OP pre úver.“, je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná.

27. V prvom tade má súd potrebu zdôrazniť, že sa síce plne stotožňuje s obrannou argumentáciou žalovaného, že inštitút dohody zrážok zo mzdy je podľa § 551 Občianskeho zákonníka legitímnym prostriedkom slúžiacim veriteľovi na zabezpečenie jeho dlhu, ktorý vzniká na základe dobrovoľnosti dohodou zmluvných strán a ktorým je veriteľ chránený pred zlou platobnou disciplínou dlžníka a s týmto tvrdením ani súd v žiadnom prípade nepolemizuje, no zároveň poukazuje na skutočnosť, že

predmetom skúmania nie je platnosť, resp. neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy z dôvodu jej aplikácie v spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu, ale dôvodom preskúmania je pre spotrebiteľa málo transparentný spôsob jej uzatvorenia, resp. okolnosti procesu jej vzniku.

28. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom, a ak neexistuje hoci len potencionálne riziko vymoženía nezákonného alebo inak nečestného plnenia, je tento inštitút prípustným prostriedkom, ktorý umožňuje obídením súdneho procesu siahnuť na majetok dlžníka. Ak však existuje čo i len hrozba vymoženía nečestného plnenia, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom, Hrozba vzniku ujmy postačuje preto, že o tom, či pohľadávka existuje a v akej výške nerozhodne nestranná inštitúcia (súd), ale spravidla veriteľ sám a je značne problematické až nezistiteľné a nepredvídateľné, kedy tento inštitút sám veriteľ aktivuje.

29. Dohoda o zrážkach zo mzdy je dvojstranným právnym úkonom, teda v zmysle § 34 Občianskeho zákonníka dvojstranným prejavom vôle smerujúcim ku vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom vôle spájajú a to za predpokladu, že spĺňa esenciálny zákonný atribút platnosti podľa citovaného § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka založený na slobodne, vážne určite a zrozumiteľne prejavenej vôli zmluvných strán, bez ktorej niet ani právneho úkonu. Preto aj dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje, aby aj priemerný spotrebiteľ, ktorému sa takáto vopred predpripravená dohoda k podpisu predsúva veriteľom, aby mal informáciu o tom, čo je jej obsahom a aké sú jej dôsledky. Musí mať teda informáciu o tom, čo uzatvorenie tohto právneho úkonu znamená. Uvedená požiadavka je plne legitímnou nielen vzhľadom na uvedené zákonné požiadavky kladené na proces jej vzniku (slobodné, informované a vedomé rozhodnutie), ale keďže inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obídením súdneho procesu siahnuť na majetok dlžníka, je táto požiadavka opodstatnená aj z dôvodu, že aplikácia tohto inštitútu nie je založená na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale len na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom súdneho prieskumu, je relevantný tento ex offo súdny prieskum práve z dôvodu nebezpečenstva, že priemerný spotrebiteľ nedokáže zmluvné podmienky vyhodnotiť. Dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok v ochrane spotrebiteľa a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok zameranú na to, či tieto nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

30. V tomto ohľade by sa žalovaný, ako veriteľ ani nemohol zbaviť svojej zodpovednosti za uzatvorenie neprijateľnej zmluvnej podmienky ani s poukazom na princíp „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) a uplatnením dôsledkov tohto princípu v neprospech spotrebiteľa - žalobkyne, pretože kým rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov k realite praktického života a teda aj zdravému rozumu, odporuje požiadavka podrobnej znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Neinformovanosť, resp. nedostatočná informovanosť spotrebiteľa v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu.

31. Je právne bezvýznamné, či Dohoda o zrážkach zo mzdy, ako zabezpečovací inštitút je bezprostrednou súčasťou úverovej zmluvy, alebo či je uzatvorená na samostatnom tlačive, pretože v každom prípade sa jedná o zmluvnú podmienku, ohľadne súhlasu s ktorou by každá zmluvná strana, teda aj spotrebiteľ mala v súlade s citovanými ustanoveniami účinnými ku dňu uzatvorenia preskúmanej úverovej zmluvy vysloviť slobodný, informovaný a vedomý prejav vôle. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (uznesenie NS SR zo 16. januára 2013, sp. zn. 6 MCdo 9/2012).

32. Z predloženej zmluvy o úvere zo dňa XXX.XX.XXXX je zrejmé, že predmetná žalobou napadnutá Dohoda o zrážkach zo mzdy, v podstate ani nemá charakter informovanej a vedomej dohody (zmluvy) oboch zmluvných strán s jej všetkými podstatnými zákonnými náležitosťami, z ktorých by bolo jednoznačne zrejmé, že aká pohľadávka čo do titulu jej vzniku a v akom rozsahu je ňou zabezpečená (v úverovej zmluve v bode (5) je len uvedené, že má byť zabezpečená „pohľadávka Banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s čl. 4 bod 4.8 OP pre úver“, bez bližšej identifikácie. Nie je tam ani uvedené, za akých podmienok ju môže veriteľ aktivovať, teda v podstate z nej nevyplývajú žiadne podstatné informácie o

dôvodoch vzniku, o aplikácii a dôsledkoch tohto inštitútu Dohody o zrážkach zo mzdy. V danom prípade sa jedná len o akési „prehlásenie“ zmluvných strán o uzavretí tejto Dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré je však obsiahnuté iba v záverečných ustanoveniach zmluvy. U žalobkyne, ako u bežného spotrebiteľa to nemohlo evokovať potrebu bližšie si to všimnúť a venovať týmto ustanoveniam pozornosť, navyše ak ani nemala vedomosť o podstate zabezpečovacieho inštitútu. Súd tu dáva do pozornosti, že táto „Dohoda“ je uvedené v časti zmluvy (3) označenom ako „Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia - vyplní banka“. Žalobkyňa teda mohla pre kohokoľvek uveriteľne dospieť k mylnému záveru, že tieto ustanovenia vyplní len banka a ona do týchto ustanovení nemôže ani zasahovať, toľko meniť ich obsah, teda ju ani nemusia zaujímať. V danom prípade nemožno dospieť k inému záveru, než že sa jedná o formulárový typ zmluvy, ktorý bol veriteľom vopred pripravený a predložený žalobkyni k podpisu, ktorá ju podpísala bez akéhokoľvek poučenia a bez možnosti ovplyvniť alebo odmietnuť dohodu, ak chcela úver. Žalovaný ničím nepreukázal, aby žalobkyni pred jej podpisom poskytol jasné a zrozumiteľné informácie o tom, čo znamená uzatvorenie Dohody o zrážkach o mzdy. Ani v zmluve sa žiadne poučenia o dôsledkoch uzatvorenia dohody pre žalobkyňu nenachádzajú. Žalobkyňa teda nemala k dispozícii jasné a zrozumiteľné informácie umožňujúce jej jednako si vôbec uvedomiť, že s úverovou zmluvou uzatvára aj dohodu o zrážkach zo mzdy a ani pochopiť inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy, preto súdospel k záveru, že táto dohoda je neplatným zmluvným dojednaním a návrhu žalobcu vo výrokom II. tohto rozsudku vyhovel.

33. Súd sa nestotožnil s námietkou žalovaného, že na základe uzavretej dohody o zrážkach neboli prevedené doposiaľ žiadne zrážky a preto žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na požadovanom určení, nakoľko žalovaný takou dohodou stále disponuje a kedykoľvek, dokonca aj v prípade premlčaného nároku ju môže predložiť a požadovať vykonávanie zrážok. Námietka žalovaného preto nemôže v tomto smere obstáť. Je potrebné si uvedomiť, že dlžník sa pri realizácii neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy dostáva do pozície subjektu, ktorý stráca právo disponovať so svojim vlastným majetkom reprezentovaným príjmom dosahovaným za výkon svojej pracovnej činnosti. Navyše, pri zrážkach zo mzdy ani nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré veriteľovi prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Dohody umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom. V podstate ide o exekúciu majetku s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd, ale spravila podnikatelia. Výšku dlhu si pritom veriteľ diktuje sám a dlžník ju nemá možnosť priamo zastaviť. Spotrebiteľovi je nutné poskytnúť ochranu, ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (rozsudok C-106/77 Simmenthal).

34. Žalobkyňa v konečnom rade žiadala, aby súrčil, že zmluvná podmienka uvedená v čl. 3 bod 7 zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04. 08. 2010, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10, II. Časti Všeobecných zmluvných podmienok. Klient berie na vedomie, že rozhodnutie rozhodcovského súdu je konečné a záväzné a jeho zrušenie žalobou na súde sa môže domáhať len z dôvodov vymedzených v zákone č. 244/2020 Z.z. o rozhodcovskom konaní.“, je ako neprijateľná zmluvná podmienka, neplatná.

35. Vo vzťahu k určení neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky súd uvádza, že obmedzenie možnosti spotrebiteľa brániť si svoje práva pred nezávislým súdom, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to jednoznačne v neprospech spotrebiteľa. Podľa názoru súdu ide o podmienku, ktorú súd s poukazom na ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka považuje za neprijateľnú a preto neplatnú. V zmysle § 93b Zákona o bankách, žalovaný, resp. jeho právny predchodca, ako banka, je povinný ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy, pričom toto zákonné ustanovenie zároveň vyžaduje, aby klient mal možnosť voľby, či prijme alebo neprijme predložený návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy. Banka je povinná pri predložení návrhu na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy preukázateľne poučiť klienta o dôsledkoch uzavretia navrhovanej rozhodcovskej zmluvy na riešenie vzájomných sporov z obchodov. Prípustnosť žaloby o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky vyplýva z ust. § 298 ods. 1 CSP. Žalobkyňa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách aj v zmysle ust. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. S účinnosťou od 01.01.2018 bola zák. č. 279/2017 Z. z. prijatá novela zák.č. 129/2010 Z. z., kde bolo doplnené ust. § 11 ods. 4 podľa

ktorého sa spotrebiteľ môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou, pričom predmetné ustanovenie odkazuje na ust. § 137 písm. c) a d) CSP. Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. je procesnej povahy, preto z hľadiska jeho časovej hľadiska jeho časovej pôsobnosti platí, že súd je povinný ho aplikovať v čase rozhodovania o nároku žalobkyne.

36. Vychádzajúc z ust. § 93b Zákona o bankách, ktoré ukladá žalovanému, resp. jeho právne predchodcovi, povinnosť ako banky predložiť neodvolateľný návrh na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy a preukázateľne klienta poučiť o dôsledkoch uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy, nemožno považovať za kumulatívne naplnenie týchto podmienok prípad, keď je rozhodcovská doložka súčasťou úverovej zmluvy, ktoré sa nemenia a žiadateľ o úver ju buď prijme ako celok alebo v opačnom prípade zmluva nevznikne. V takomto prípade je teda zrejmé, že spotrebiteľ sa nachádza v nevýhodnom postavení čo do vyjednávacej pozície ako aj do informovanosti (pozri Mostaza Claro bod 25-28, uznesenie POHOTOVOSTĚ C-76/10 bod 37 a iné). Pre platné dojednanie o rozhodcovskom konaní sa požaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si „vymieňuje“ rozhodcovské konanie. Jeho rozhodnutie musí byť jednoznačne preukázateľné. Z obsahu spisu nevyplýva, že by v rámci podpisovania Zmluvy o úvere - „Skonsolidujte si svoje pôžičky“, došlo k naplneniu ust. § 93b Zákona o bankách, teda že žalobkyňa, ako klient, bola jednak poučená o následkoch takéhoto rozhodnutia a že žalobkyňa, ako klient, sa pre rozhodcovské konanie aj skutočne dobrovoľne rozhodla. V takomto prípade zaťažuje dôkazné bremeno žalovaného. Žalovaný však v tomto smere dôkazné bremeno neunesol.

37. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že v uvedenom prípade nešlo o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku, pretože táto bola vopred pripravená a nebolo možné meniť jej obsah. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie rozhodol určiť, že takáto zmluvná podmienka je neprijateľná, a teda aj neplatná.

38. Podľa § 144 CSP; žalobca môže vziať žalobu späť.

39. Podľa § 145 ods. 1, 2 CSP; ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

40. Podľa § 146 ods. 1 CSP; súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

41. Žalovaný v písomnom vyjadrení, ktoré súdu doručil dňa 09.10.2017 uplatnil voči žalobkyni nárok na zaplatenie nesplatennej časti poskytnutého úveru vo výške 6.029,12 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 6.029,12 Eur, odo dňa doručenia žaloby na Okresný súd Trebišov až do zaplatenia.

42. Písomným podaním doručeným súdu dňa 13.04.2018 (č.l. 139) zobral žalovaný žalobu voči žalobkyni čiastočne späť o zaplatenie 220,31 Eur, súd preto na toto späťvzatie žaloby analogicky použil ustanovenie § 144, § 145 ods. 1, 2 a § 146 ods. 1 CSP. Žalovaný zobral žalobu čiastočne späť pred pojednávaním, preto súhlas žalobkyne so späťvzatím nie je potrebný, nakoľko by jej prípadný nesúhlas bol neúčinný. Dispozičným návrhom žalovaného je súd viazaný, preto potom súd konanie o vzájomnej žalobe zastavil v časti pre zaplatenie sumy 220,31 Eur.

43. Počas konania súd zistil, že Okresný súd Košice I Uznesením zo dňa 03.12.2018, sp. zn. 31OdK/471/2018-22, uverejneným v Obchodnom vestníku dňa 9.9.2019, vyhlásil na majetok žalobkyne konkurz, zbavil žalobkyňu všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a konkurz uznal za hlavné insolvenčné konanie. Za správcu konkurznej podstaty ustanovil doc. JUDr. Ing. Petra Grendela, PhD., so sídlom Štúrova 27., Košice zn. S1613. Správca konkurznej podstaty v Obchodnom vestníku č. 45/2019 dňa 05.03.2019 oznámil, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu, a preto sa konkurz zrušuje.

44. Spornou otázkou v prejednávanej veci, ktorou sa súd zaoberal bola otázka, či vyhlásením konkurzu na žalobkyňu došlo aj k jej oddĺženiu podľa § 166 a nasl. ZKR, teda či žaloba žalovaného o zaplatenie nesplatenej časti poskytnutého úveru 6.029,12 Eur s príslušenstvom (mimo časti, v ktorej zobral žalovaný žalobu čiastočne späť) môže byť úspešná.

45. Podľa ust. § 166a ods. 1 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, zák. č. 7/2005 Z.z., ďalej ZKR len ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len "rozhodujúci deň"), b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom, c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu.

46. Podľa ust. § 166e ods. 1, 3, 4 ZKR, o oddĺžení rozhodne súd v uznesení o vyhlásení konkurzu alebo v uznesení o určení splátkového kalendára tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a) v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze alebo splátkovým kalendárom.

47. Podľa ust. § 166e ods. 2 ZKR, oddĺžením sa pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a), bez ohľadu na to, či boli alebo neboli prihlásené, stávajú voči dlžníkovi nevymáhateľné v rozsahu, v ktorom ho súd zbavil dlhov.

48. Podľa ust. §166e ods. 3 ZKR ,pohľadávka, ktorá sa v dôsledku oddĺženia stala voči dlžníkovi nevymáhateľná, je aj naďalej vymáhateľná voči ručiteľovi alebo inej osobe, ktorá pohľadávku voči dlžníkovi zabezpečuje.

49. Podľa ust. §166e ods. 4 ZKR, na nevymáhateľnosť pohľadávky voči dlžníkovi súd prihliadne aj bez námietky dlžníka. Orgán verejnej moci je povinný hľadiť na dlžníka vo vzťahu k pohľadávke, ktorá sa stala nevymáhateľná (§ 166b), ako by na neho hľadel, keby rozhodol o trvalom upustení od vymáhania pohľadávky.

50. Podľa ust. § 167v ZKR, správca bez zbytočného odkladu po splnení rozvrhu výťažku alebo po tom, čo zistí, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu oznámi v Obchodnom vestníku, že konkurz končí. Oznámením v Obchodnom vestníku sa konkurz zrušuje.

51. Podľa ust. § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

52. Podľa ust. § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

53. Podľa ust. § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

54. Uznesením zo dňa 03.12.2018, sp. zn. 31OdK/471/2018-22 Okresný súd Košice I vyhlásil konkurz na majetok žalobkyne a zároveň rozhodol o zbavení takých dlhov žalobkyňu, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze a to v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze. Iba v konkurze môže byť v zmysle cit. ust. § 166a ods. 1 písm. a) zák. č. 7/2005 Z. z. uspokojená aj taká pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz, t.j. pred 03.11.2018. Pohľadávka žalovaného voči žalobkyňi uplatnená v tomto konaní vznikla dňa 29.04.2011, kedy bola podľa oznámenia žalovaného (č.l. 36) vyhlásená predčasná splatnosť úveru, t.j. viac ako sedem rokov pred vyhlásením konkurzu, a preto môže byť uspokojená len v konkurze. Vyhlásením konkurzu sa v zmysle citovaných zákonných ustanovení stala pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená len v konkurze nevymáhateľnou, má povahu naturálnej obligácie, rozhodnutím súdu nemožno žalobkyňi uložiť povinnosť takúto pohľadávku zaplatiť. Konkurz na majetok žalobkyne síce bol zrušený, keďže konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu, uvedené však nemá vplyv na oddĺženie, t.j. na zbavenie dlžníka, v tomto prípade žalobkyne dlhov,

ktoré môžu byť uspokojené v konkurze v zmysle uznesenia Okresného súdu Košice I zo dňa zo dňa 03.12.2018, sp. zn. 31OdK/471/2018-22. Toto rozhodnutie predstavuje existenciu prekážky právoplatne rozhodnutej veci v zmysle cit. ust. § 161 ods. 1 CSP., ktorú súd nie je schopný odstrániť a ktorá má za následok zastavenie konania.

55. Pre úplnosť súd uvádza, že pokiaľ žalobkyňa uvádzala ďalšie dôvody pre ktoré je potrebné považovať zmluvu za bezúčinnú a bez poplatkov a argumentovala i ďalšími dôvodmi pre ktoré mal súd určiť neprijateľnosť zmluvných podmienok, súd ich naplnenie neskúmal, s ohľadom na skutočnosť, že súdom uvádzané dôvody postačujú na to, aby bolo žalobe vyhovie. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď na všetky otázky, ktoré vyšli v priebehu sporu najavo. Povinnosťou súdu je vyhodnotiť iba tie sporné tvrdenia a skutočnosti, ktoré súd pre meritórne rozhodnutie súdu postačujúce. Ostatné sporné skutočnosti nie sú takého charakteru, ktoré by mali vplyv na meritórne rozhodnutie súdu a jeho odôvodnenie (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.09.2012 - sťažnosť č. 59102/08, nález Ústavného súdu SR zo dňa 14.09.2011, sp. zn. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.09.2009 sp. zn. 5MCdo 8/2008).

56. Podľa § 251 ods. 1 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

57. Žalobkyňa, ktorá bola v spore úspešná, majú nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému.

58. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie podľa § 365 ods.1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní svoju povinnosť uvedenú vo výrokovej časti tohto rozsudku, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).